

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Ing. F. Z.**, bytem L. 940/34, P., proti žalované: **obec Ostopovice**, se sídlem U Kaple 260/5, Ostopovice, o žalobě proti postupu žalované při prodeji pozemku parc. č. 1491/71 v katastrálním území Ostopovice, o němž zastupitelstvo žalované rozhodlo dne 5.5.2016,

t a k t o :

- I. Žaloba se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Zdejšímu soudu byl dne 16.1.2017 doručen návrh, který je označen jako správní žaloba, jímž žalobce napadá postup žalované při prodeji obecního pozemku parc. č. 1491/71 v katastrálním území Ostopovice, o němž zastupitelstvo žalované rozhodlo dne 5.5.2016. Žalobce namítá, že již od roku 2008 usiluje o odkoupení tohoto pozemku od žalované, nicméně na základě výběrového řízení v roce 2016 byl pozemek prodán společnosti Platea-real s.r.o. společně s částí pozemku, jenž je podle žalobce ve vlastnictví jeho manželky. Takový postup má žalobce za nezákonný a v rozporu s dobrými mravy.

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“), je obec veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek. Obec vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících.

Podle § 38 odst. 1 věty první a druhé zákona o obcích musí být majetek obce využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajících ze zákonom vymezené působnosti. Obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku.

Podle § 39 zákona o obcích obec zveřejní záměr prodat, směniti nebo darovat nemovitý majetek, pronajmout jej nebo poskytnout jako výpůjčku po dobu nejméně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce vyvěšením na úřední desce obecního úřadu, aby se k němu mohli zájemci vyjádřit a předložit své nabídky. Záměr může obec též zveřejnit způsobem v místě obvyklým. Pokud obec záměr nezveřejní, je právní úkon od počátku neplatný. Nemovitost se v záměru označí údaji podle zvláštního zákona platného ke dni zveřejnění záměru.

V posuzované věci tedy žalobce napadá postup a rozhodnutí žalované vydané v samostatné působnosti, týkající se prodeje obecního majetku.

Podle § 4 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), soudy ve správním soudnictví rozhodují žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, dále jen "správní orgán", (písm. a/), ochraně proti nečinnosti správního orgánu (písm. b/), ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu (písm. c/), kompetenčních žalobách (písm. d/).

Při nakládání s vlastním majetkem a hospodaření s ním vystupuje obec jako účastník soukromoprávních vztahů, nikoli jako nositel moci veřejné. Usnesení zastupitelstva obce, jímž byl schválen k prodeji pozemek ve vlastnictví obce, není rozhodnutím, jímž by obec autoritativně rozhodovala o veřejných subjektivních právech fyzických a právnických osob, a nelze je tudíž napadnout žalobou ve správním soudnictví (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2006, č.j. 3 Ans 9/2005-114, č. 1075/2007 Sb. NSS). Otázku případné neplatnosti kupní smlouvy týkající se prodeje obecního majetku pak přísluší řešit toliko civilním soudům (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 2506/2008 ze dne 9.12.2008, nález Ústavního soudu ve věci sp. zn. IV. ÚS 1167/11 ze dne 20.6.2012).

V posuzované věci tedy žalobce nenapadá rozhodnutí či postup správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s., kterým by mohl být zkrácen na svých veřejných subjektivních právech, k jejichž ochraně jsou soudy ve správním soudnictví příslušné.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Vzhledem k tomu, že nedostatek pravomoci soudu je nedostatkem neodstranitelným, soud návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl.

Byl-li návrh odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu